

Disciplinansvar för en domare i en förvaltningsdomstol med anledning av att innehållet i sekretesskyddade handlingar röjts

I ett beslut den 16 april 2003 anförde *JO Berggren* följande.

Initiativet

Till en JO-anmälan (ärende dnr 4524-2001) fogades Kammarrättens i Jönköping beslut den 30 oktober 2001 i mål nr 2811-2001 angående rätt att ta del av allmänna handlingar. Genom beslutet prövade kammarrätten ett överklagande av Migrationsverkets beslut den 17 augusti 2001 att sekretess enligt 7 kap. 14 § andra stycket sekretesslagen (1980:100) gällde för uppgifter i dels ett beslut om uppehålls- och arbetstillstånd, dels en inbjudan från en värdfamilj. Kammarrätten fann vid sin prövning att sekretess inte gällde för uppgifterna i verkets beslut om uppehålls- och arbetstillstånd, men att uppgifter i inbjudan från värdfamiljen omfattades av sekretess. I kammarrättens beslut uppgavs att klaganden i samband med den tidigare kommunikeringen i målet hade fått del av dessa handlingar.

Jag beslutade att i ett särskilt ärende utreda vad som framkommit om att kammarrätten med klaganden kommunicerat de handlingar som skulle sekretessprövas i målet.

Utredning

I yttrande anförde kammarrättsrådet AA följande.

Kammarrättens i Jönköping mål nr 2811-2001, som rör utlämnande av allmän handling, inkom till kammarrätten den 19 september 2001 och lottades på rotel 4, min rotel. De av klaganden i målet efterfrågade handlingarna utgörs av beslut om uppehålls- och arbetstillstånd samt inbjudan från värdfamilj för en namngiven ukrainsk medborgare.

Till överklagandeskriften i målet hade fogats dels ett yttrande från Migrationsverket och dels, såsom bilagor, kopior av de efterfrågade handlingarna (dels aktbilaga 2, dels aktbilagorna 3–8). Jag lät den 27 september 2001 sända ut yttrandet (aktbilaga 2) till klaganden för att bereda denne möjlighet att inkomma med erinringar i målet. Olyckligtvis antecknade jag på åtgärdslistan att även övriga bilagor, dvs. även de efterfrågade handlingarna, skulle kommuniceras med klaganden.

Den 22 oktober 2001, då jag ansåg skälig tid för klaganden att inkomma med eventuella erinringar i målet gått till ända, gick jag igenom handlingarna för att ett

avgörande av målet skulle komma till stånd. Därvid blev jag varse mitt misstag att sända ut de efterfrågade handlingarna vid kommunikeringen.

Jag kontaktade omedelbart lagmannen på avdelningen. Vi kom överens om att målet skulle övertagas av annan ledamot. Dessutom underrättade vi kammarrättspresidenten om den uppkomna situationen.

För att i framtiden undvika att sekretessbelagda handlingar av misstag lämnar kammarrätten, läggs numera och fortsättningsvis efterfrågade handlingar i en röd plastmapp för att utgöra en tydlig form av varningssignal.

Kammarrättslagmannen BB yttrade bl.a. följande.

När det gäller omständigheterna i samband med den ifrågavarande kommunikeringen har jag inget att tillägga utöver referentens fullständiga redogörelse. Reglerna är givetvis kända för kammarrättens personal. Det är i stället fråga om ett olyckligt misstag denna gång, kanske i en stressig arbetssituation. För att misstaget inte skall kunna upprepas har vi på ett avdelningsmöte i nära samband med händelsen kommit överens om att de handlingar som skall sekretessprövas alltid skall ligga i en röd plastmapp sist i akten. — — —

Kammarrättspresidenten CC yttrade följande.

Med hänvisning till yttrande från kammarrättsrådet AA, ansvarig domare för kammarrättens mål nr 2811-2001, och från kammarrättslagmannen BB, kan konstateras att ett olyckligt misstag har skett genom att handlingar som skulle sekretessprövas i målet har kommunicerats. Vid samtal med AA och BB har framkommit att det inte föreligger någon som helst tvekan om att ett misstag begåtts.

Misstag av denna art får inte förekomma men så har beklagligtvis ändå skett. Avdelningen har sett över rutinerna vid hantering av handlingar som skall sekretessprövas för att liknande misstag inte skall upprepas. På grund av det inträffade har jag initierat en motsvarande översyn på övriga avdelningar på kammarrätten och därvid också fäst uppmärksamhet på frågan.

Jag har vidare övervägt om hanteringen, från ansvarig domares sida, skall föranleda någon min åtgärd med hänvisning till reglerna om åtalsanmälan och disciplinansvar. Jag har dock funnit omständigheterna vara sådana att någon åtgärd av detta slag inte har vidtagits. Även om effekterna av handlandet skulle kunna innebära skada är fråga om en enstaka händelse och inte en del i ett mönster.

I ett beslut den 9 december 2002 anförde jag följande.

Bedömning

Utredningen visar att de handlingar som skulle sekretessprövas i kammarrättens mål under handläggningen kommunicerades med klaganden. Härigenom fick klaganden del av sekretessbelagda uppgifter. Ansvarig för denna del av målets handläggning var kammarrättsrådet AA. Genom den angivna felaktigheten i handläggningen anser jag att AA av oaktsamhet har åsidosatt sina skyldigheter i anställningen och därigenom gjort sig skyldig till tjänsteförseelse. Felet är inte ringa.

Jag överlämnar ärendet till Statens ansvarsnämnd för prövning av frågan om disciplinansvar.

Statens ansvarsnämnd

I ett beslut den 7 mars 2003 ålade Statens ansvarsnämnd AA disciplinpåföljd i form av varning. I skälen för beslutet anförde ansvarsnämnden följande.

Det följer av 34 § lagen (1994:260) om offentlig anställning att ansvarsnämnden har att pröva en fråga om disciplinansvar för den som är ordinarie domare.

Disciplinpåföljd kan, enligt 14 § lagen om offentlig anställning, åläggas en arbetstagare som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter sina skyldigheter i anställningen och felet inte är ringa.

Det är utrett att AA under handläggningen av kammarrättens mål lät klaganden få del av handlingar för vilka sekretess gällde enligt 7 kap. 14 § andra stycket sekretesslagen (1980:100). Det framgår inte närmare varför det kom att ske utan AA har förklarat det som ett rent misstag. Det är naturligtvis av grundläggande betydelse att innehållet i sekretesskyddade handlingar inte röjs för någon som inte har rätt att ta del av dem. Den aktuella sekretessregeln är införd till skydd för enskilds personliga förhållanden. Med den risk för skada som funnits framstår AA:s handlande som oaktsamt. Han har således av oaktsamhet åsidosatt sina skyldigheter i anställningen. Med hänsyn till vikten av att sekretessbestämmelser upprätthålls i den offentliga förvaltningen och särskilt i den dömande verksamheten kan felet inte bedömas som ringa. AA skall därför meddelas disciplinpåföljd för tjänsteförseelse. Någon mer ingripande åtgärd än varning är inte motiverad.

Beslutet vann laga kraft.